

Serviciul Județean SALVAMONT- SALVASPEO Bihor

☒ Oradea, str. Sovata nr. 34/A, 410290, jud. Bihor, Romania,
tel.(+4)0359-436.022 ; fax (+4)0259 – 410.182 ; mobil. (+4)0724 - 212588 ; (+4)0744 -185081
e – mail : salvamontbihor@yahoo.com WEB site: www.salvamontbihor.ro

reprezentat juridic prin Asociația Salvatorilor Montani Bihor
sentință civilă no. 39/A/2002, Nr. RSAF 31/A/2002 ; cod fiscal 14639277
cont nr. RO93RNCB0032046499500001
Banca Comercială Română suc. “ Rogerius “ - Oradea

Departamentul Trasee

FIȘA TRASEULUI TURISTIC

Zona Parcul Natural Apuseni Nr. Traseu 10

10	Sat Câmpani – Sat Sighiștel – Vl. Sighiștelului – (P. Măgura – P. Coliboaia) – P. Din Dosu Muncelului – Calea Fusului – DN75 km 25+100
Masivul montan	Bihor-Vlădeasa
Tip de traseu	Traseu pentru vizitarea Văii Sighiștelului, valea cu cel mai mare număr de fenomene carstice pe unitatea de suprafață de la noi din țară.
Marcaj	Triunghi albastru (TA)
Descrierea traseului (capetele cu BOLD)	<p>Marcajul începe în centrul localității Câmpani, la km 5 + 700 unde din DN 75 se desprinde un drum comunal care merge 2 km spre satul Sighiștel. După traversarea satului, drumul urmează la început terasa din stânga Văii Sighiștel, unde se găsește campingul, apoi la capătul satului trece pe malul drept, apoi pe celălalt mal, unde încep să apară semnele marcajului. Mai sus drumul trece peste bolovănișurile ce constituie largul con de dejecție al Sohodolului Pietrei. În amonte valea este străjuită de pereți verticali, drumul transformându-se într-o potecă. În dreptul celor două contraforturi care mărginesc patul văii acoperit de prundiș, valea se îngustează mult fără a-și modifica unghiul de pantă. După cei doi piteni stâncoși, puțin în amonte, de sub peretele care se ridică pe dreapta curge, printr-o nișa dominată de o arcadă largă, apa izbulului de la Hidre, care este captată printr-o țevă. Poteca trece pe lângă conul de dejecție al Sodolului Hidrii, hoancă situată în versantul drept. În versantul opus, mai înclinat și cu pădurea deasă, se vede bine un pod natural săpat în calcare. Urcând pe versant se mai poate vedea încă un pod natural, invizibil de jos din vale. În amonte poteca se continuă pe malul drept, peste conul de dejecție al Sodolului Tomeștilor, apoi peste un grohotiș care invadează același versant. Mai sus și la stânga se ridică un pinten înalt de calcar care se prelungește către versant, numit Piatra Lungă, vizavi de care se află Valea Rea. Poteca urmează în continuare firul văii, pe malul ei drept, trecând pe lângă Izbulul la Gârniță. Din acest punct valea este dreaptă pe câteva sute de metri. La 95 m de firul văii, la altitudinea de 500 m, se află intrarea în Peștera Corbasca. Accesul la ea este dificil din cauza pantei mari și a stâncăriilor ce trebuie escaladate. Peștera Corbasca este o peșteră fosilă, cu o lungime totală de 240 m. În versantul opus Dealului Corbasca se află un perete calcaros, mai puțin înalt, Căzătura Lupului. În amonte de acest perete, în dreptul Pârâului Laurului, situat în versantul drept, valea face o cotitură puternică fiind îngustată mult, loc numit „La Strâmtură” unde se află și o peșteră. Mai sus de această îngustare se remarcă, pe dreapta, Pârâul Colibii. În Dâmbul Colibii, deasupra gurii Pârâului Blidaru se află Peștera Mare din Dâmbul Colibii. Lungă de 114 m, este frumos ornamentată. Poteca până la ea, urcă versantul stâng al Sighiștelului, înclinat și împădurit. Pe Pârâul Blidaru, în aval de săritoarea din partea inferioară, de sub grohotișuri iese apa unui puternic izbuc. Mai sus de izbuc, la 8 m, se află un orificiu foarte îngust din care iese un curent de aer rece. Este Răsufătoarea Blidarului. În amonte de Pârâul Blidaru, Sighiștelul se îngustează și primește pe dreapta Pârâul Gaichii. Versantul stâng devine abrupt și un perete înalt domină valea. Mai în amonte, pe malul stâng, se deschide mai sus portalul impunător al Peșterii Drăcoaia, una din marile peșteri ale Sighiștelului. Până la ea se ajunge urcând pe grohotiș. Mai sus de Drăcoaia firul Sighiștelului formează chei sălbatice, prin care poteca aproape se pierde în albie. În peretele din dreapta, la 2 m înălțime, se deschide gura circulară a Peșterii Gaura Fetii, de fapt un izbuc, după care imediat la dreapta se deschide Vl. Frăsinesei. În amonte firul văii prezintă rupturi de pantă și chei înguste, ajungându-se</p>

	<p>într-o zonă sălbatică. La stânga coboară o apă cu rezezișuri și cascade peste tufuri calcaroase acoperite de mușchi care iese la 12 m mai sus din Peștera Pișolca. După câteva cotiri strânse, la stânga se observă o limbă de grohotiș în dreptul portalului Peșterii Măgura. După câteva zeci de m se întâlnește apa Sodolului Chifului, cel mai important afluent de stânga al Sighiștelului.</p> <p>Mai sus de acest pârau poteca marcată urcă treptat în versantul drept ducând la peșterile Măgura și Coliboaia, de unde prin același versant continuă și spre obârșie evitând firul văii, inaccesibil din cauza câtorva săritori (situat la circa 600 m în amonte de confluența cu Sodolul Chifului). Înainte de a urca pe traseu, pot fi vizitate cheile superioare ale Văii Sighiștelului (fără marcaj), pe o porțiune de 300—400 m. Pentru aceasta, de la Sodolul Chifului urmăm firul văii în amonte, pe lângă grohotișul prin care se strecoară un firicel de apă. În amonte, la circa 80 m de grohotiș, Vl. Sighiștel își schimbă total aspectul, pereții devenind verticali. Se pătrunde într-un canion sălbatic, uneori numai de 2 m lățime, cu pereți surplombați ce dau impresia unui tunel lung de câteva sute de metri. Pe un grohotiș în stânga se vede pâraul Coliboaia, prima sursă de apă a Sighiștelului, în amonte de el valea fiind seacă. Răcoarea se face simțită tot mai mult, iar puțin mai sus canionul se îngustează și mai mult, iar pereții se ridică la peste 30 m înălțime. Orizontul se reduce la o dungă îngustă, care luminează pereții acoperiți de mușchi. Valea se termină brusc cu o săritoare verticală de 7 m, imposibil de escaladat fără echipamente speciale, la baza ei aflându-se un lac cu apă permanentă. În perioada cu averse se formează aici o cască puternică. Deasupra săritorii se întrezărește continuarea canionului, lat doar de 1 m, însă inaccesibil. Ansamblul este de o rară sălbăcie. Revenind la gura Sodolului Chifului, se reia poteca îngustă cu marcaj care urcă pe versantul drept al văii. Marcajul TA duce spre dreapta, din el desprinzându-se o deviație spre Peștera Măgura la stânga, care cu cei 1500 m lungime este cea mai mare din complexul carstic al Sighiștelului. Este aproape orizontală, suspendată la circa 40 m deasupra firului văii, fosilă. Revenind la marcajul normal, traseul urcă până la firul unui vâlc acoperit cu blocuri mari de calcar. De aici se desprinde un urcuș pieptiș de 5 minute până pe o platformă la baza unui perete concav unde se află intrarea în Peștera Coliboaia, o peșteră orizontală, activă, cu o lungime totală de 750 m. Revenind la marcaj, traseul se continuă pe versantul stâng al pâraului abrupt de sub Coliboaia peste un pînten stâncos, urmat de o traversare îngustă, orizontală, fiind suspendat deasupra canionului descris anterior. În continuare, se trece peste Pârâul Măgurii, apoi se coboară până în amonte de chei, la confluența cu Vl. Cheia Rea. Drumul spre DN 75 urcă pe din dreapta Vl. Sodolul Mare, care este aproape seacă și cu pantă înclinată. Aceasta este ultima sursă de apă pentru o bună bucată de drum. Poteca urcă abrupt pe malul drept al văii, urcușul se domolește și din stânga coboară o hoancă adâncă de unde se iese în amonte pe o poieniță orizontală. Aici marcajul părăsește Vl. Sodolul Mare cotind la stânga (E), pe o vale seacă complet împădurită. După 40 de minute de la părăsirea Sodolului Mare poteca intersectează un drum de care paralel cu curba de nivel pe care continuă marcajul, după 8 minute însă îl abandonează suind accentuat la dreapta, prin pădure, până la o poiană pe care o traversează intersectându-se pe alocuri cu vechiul drum al moșilor, care era singura cale de legătură dintre așezările de la izvoarele Arieșului Mare și localitățile din Depresiunea Beiuș înainte de construirea DN 75 Arieșeni – Lunca. După traversarea pășunii, traseul se înscrie pe drumul numit Calea Fusului pe care-l urmează până la ieșirea în DN 75, la km 25+100.</p>
Lungime în km	12,5 km
Diferență de nivel (total)	Urcușuri cumulate: 1173 m Coborâșuri cumulate: 307 m
Timp de parcurgere	6 ½ h (invers 4.5 h)
Coordonate GPS	Punct ieșire în pășunea La Muncel: 46.51940; 22.62034 Punct intersecție cu DF Calea Fusului: 46.52310; 22.63171
Accesibil : Vara / Iarna / Permanent.	Pe prima jumătate, drum ușor, practicabil în tot timpul anului, mai dificil la ape mari; între Peștera Coliboaia și Muntele Țapu, în zona de obârșie a Văii Sighiștelului, drum greu cu diferențe de nivel mari, inaccesibil iarna.
Nr. de semne aplicate	1014
Nr. de stâlpi	2
Nr. de săgeți indicatoare	2
Nr. de hărți si amplasamentul lor	Nu sunt
Stare traseu	Bună
Stare marcaj	Bună
Lucrări necesare de executat	Nu sunt

Refugii/adăposturi pe traseu Capacitatea nr. loc/Starea lor	Campare: VI. Sighiștelului, Vârtop Cazare la hotel, pensiune, cabană: Câmpani, Sighiștel, Vârtop
Grad de dificultate	Medie
Importanță traseu	Redusă
Acces în zonă	Cu mașina: <ul style="list-style-type: none"> - din Câmpani, pe DN 75 Lunca - Turda la km 5+700 - din DN 75 km 25+100 (în apropiere de satul de vacanță Vârtop, situat pe DN 75 la km 27+700)
Anul omologării traseului	2008

Profil transversal:

